

สรุปผลงานสำคัญของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒

๑. การยกระดับประเทศเป็นต้นแบบด้านดิจิทัลในระดับโลก (National Digital Development)

- ๑.๑ การจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.)
- ๑.๒ การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ ๒๐ ปี และ ๕ ปี
- ๑.๓ การจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๑.๔ การขับเคลื่อนโครงการสำคัญตามยุทธศาสตร์ SIGMA

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)

- ๒.๑ โครงการเน็ตประชารัฐ: การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
- ๒.๒ การจัดระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงระดับชุมชน
- ๒.๓ โครงการ International Submarine Cable
- ๒.๔ การพัฒนากฎหมายดิจิทัล
- ๒.๕ การจัดตั้งสถานีดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย
- ๒.๖ การบริหารจัดการและขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากดาวเทียมสื่อสาร
- ๒.๗ การพัฒนาระบบ 5G

๓. การพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล (Digital Manpower)

- ๓.๑ การส่งเสริม Digital Startup
- ๓.๒ การส่งเสริมทักษะดิจิทัลแก่เด็กและเยาวชนด้วยโครงการ Coding Thailand
- ๓.๓ การพัฒนาแรงงานดิจิทัลด้านปัญญาประดิษฐ์ IoT และ Big Data
- ๓.๔ การสร้างทักษะพื้นฐานดิจิทัลให้กับประชาชน
- ๓.๕ การพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลสำหรับ EEC

๔. การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและแอปพลิเคชัน (Digital Applications & Technology Development)

- ๔.๑ การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
- ๔.๒ การพัฒนา Digital Park Thailand & IoT Institute ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
- ๔.๓ การส่งเสริมดิจิทัลชุมชนด้าน e-Commerce
- ๔.๔ โครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน และศูนย์ดิจิทัลชุมชน
- ๔.๕ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมด้าน Cyber Security ของ ASEAN

๕. การใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่และการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Big Data and Digital Government)

- ๕.๑ การใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ศูนย์ข้อมูล (Data Center) และคลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
- ๕.๒ การพัฒนาระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (Digital ID)
- ๕.๓ โครงการสำรวจข้อมูลผู้มีรายได้น้อย
- ๕.๔ โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม
- ๕.๕ การร่วมแก้ปัญหากรณีติดธงแดงของ ICAO
- ๕.๖ โครงการพัฒนาระบบพยากรณ์อากาศด้วยคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง
- ๕.๗ การบูรณาการข้อมูลตรวจวัดด้านแผ่นดินไหวแบบใกล้เคียงเวลาจริง (Near Real Time)
- ๕.๘ การรับมือภัยไซเบอร์ “ป้าปิ๊ก” ด้วยระบบอัตโนมัติ
- ๕.๙ มาตรฐานสนับสนุนการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๕.๑๐ การพัฒนาระบบสำคัญเพื่ออำนวยความสะดวกรองรับ e-Transaction and Cross Border Trade

๖. การส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security)

- ๖.๑ การจัดระบบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ
- ๖.๒ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- ๖.๓ การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ (OCC1212 Online Complaint Center)
- ๖.๔ การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

๗. การเพิ่มบทบาทประเทศไทยด้านดิจิทัลในเวทีระหว่างประเทศ (Digital Diplomacy)

- ๗.๑ การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้านดิจิทัล
- ๗.๒ การได้รับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภามหาวิทยาลัยระหว่างประเทศ (ITU)
- ๗.๓ การรับรางวัลชนะเลิศ WSIS Prize จากหน่วยงานสหประชาชาติ
- ๗.๔ การเข้าเป็นสมาชิกองค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD)
- ๗.๕ การสร้าง Thai Pavilion ในงาน World Expo ๒๐๒๐

๘. การสร้างการรับรู้และความตระหนักรู้ด้านดิจิทัลให้แก่สังคม (Digital Awareness)

- ๘.๑ การจัดงาน Digital Thailand Big Bang
- ๘.๒ การจัดทำสถานภาพพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ของประเทศไทย
- ๘.๓ การสร้างความตระหนักรู้เรื่อง Cyber Bullying และ Fake News บน Social Media

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
๑. การยกระดับประเทศเป็นต้นแบบด้านดิจิทัลในระดับโลก (National Digital Development)		
ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ไม่มีระบบบริหารจัดการที่มียุทธศาสตร์ และแผนที่ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันปฏิบัติได้ ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญรวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ระดับชาติและสร้างการยอมรับในเวทีระหว่างประเทศ	๑.๑ การจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ.๒๕๕๙ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ๒ หน่วยงาน คือสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ๑.๒ การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ ๒๐ ปี และ ๕ ปี เพื่อเป็นแผนหลักในขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทการพัฒนาประเทศ ๑.๓ การจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้การสนับสนุนแผนงาน/โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ ตามกรอบการพัฒนาที่สอดคล้องกับวาระแห่งชาติและความเร่งด่วนในการพัฒนาดิจิทัลในสาขา (Sectors) ต่างๆ ๑.๔ การขับเคลื่อนโครงการสำคัญตามยุทธศาสตร์ SIGMA ซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดเป็นแนวทางของกระทรวงตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อันประกอบด้วย ● โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure) ● กำลังคนด้านดิจิทัล (Digital Manpower) ● นวัตกรรมดิจิทัล (Digital Innovation) ● การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) ● รัฐบาลดิจิทัล (Digital Government)	ส่งผลให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับในเวทีนานาชาติ เช่น UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development) และ ITU ได้นำกรณีการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยเป็นแบบอย่างของประเทศกำลังการพัฒนา ส่วนผลการจัดอันดับตัวชี้วัดที่สำคัญ ในระดับสากลของประเทศไทยมีอันดับที่ดีขึ้น ดังนี้ ๑. UN e-Government Development Index (EGDI) ranking จากเดิมปี ๒๐๑๔ อยู่ที่อันดับ ๑๐๒ จาก ๑๙๓ ประเทศ เป็นอันดับ ๗๓ จาก ๑๙๓ ประเทศ ในปี ๒๐๑๘ <u>ดีขึ้น ๒๙ อันดับ</u> ๒. Ease of Doing Business ของ The World Bank จากเดิมปี ๒๐๑๗ อยู่ที่อันดับ ๔๖ จาก ๑๘๙ ประเทศ เป็นอันดับ ๒๗ จาก ๑๙๐ ประเทศ ในปี ๒๐๑๙ <u>ดีขึ้น ๑๙ อันดับ</u> ๓. World Economic Forum's Global Competitiveness Index ด้าน Technological Readiness จากเดิม ปี ๒๐๑๓ – ๒๐๑๔ อันดับที่ ๗๘ จาก ๑๔๘ ประเทศ เป็นอันดับที่ ๖๑ จาก ๑๓๗ ประเทศ ในปี ๒๐๑๗ – ๒๐๑๘ <u>ดีขึ้น ๑๗ อันดับ</u> ๔. World Digital Competitiveness จากเดิมปี ๒๐๑๔ อันดับที่ ๔๔ จาก ๖๐ ประเทศ เป็นอันดับที่ ๓๙ จาก ๖๓ ประเทศ ในปี ๒๐๑๘ <u>ดีขึ้น ๕ อันดับ</u> ๕. อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้าน Technology Infrastructure ของประเทศไทย (IMD's World Competitiveness Ranking) จากเดิม ปี ๒๐๑๔ อยู่ที่อันดับ ๔๑ จาก ๖๐ ประเทศ เป็นอันดับ ๓๖ จาก ๖๓ ประเทศ ในปี ๒๐๑๘ <u>ดีขึ้น ๕ อันดับ</u>

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)		
ก่อนปี ๒๕๕๗ ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลขาดโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล หรืออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงซึ่งการมีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลความเร็วสูงที่ครอบคลุมทั่วประเทศ จะทำให้ประชาชนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสร้างรายได้ มีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๒.๑ โครงการเน็ตประชารัฐ: การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยได้วางโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมหมู่บ้าน จำนวน ๒๔,๗๐๐ หมู่บ้าน จากหมู่บ้านทั้งหมด ๗๕,๐๐๐ หมู่บ้าน ทั้งนี้มีอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว ๓๐,๖๔๘ หมู่บ้าน และ กสทช. จะดำเนินการอีก ๑๙,๖๕๒ หมู่บ้าน โดยมีจุดให้บริการ Free Wi-Fi หมู่บ้านละ ๑ จุด ที่ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๓๐/๑๐ Mbps ที่ไม่คิดค่าใช้จ่าย โดยติดตั้งแล้วเสร็จเมื่อธันวาคม ๒๕๖๐ มีผู้ลงทะเบียนใช้บริการ Wi-Fi ใหม่ประมาณเดือนละ ๒-๓ แสนราย และกำลังขยายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตไปยังโรงเรียนและโรงพยาบาลของรัฐจำนวน ๑,๖๗๑ แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนจำนวน ๑,๑๘๗ แห่ง และสถานพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔๘๔ แห่ง ๒.๒ การจัดระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงระดับชุมชน โดยได้จัดระบบเครือข่ายเน็ตประชารัฐ ให้เปิดโอกาสให้เอกชนรายอื่น โดยเฉพาะรายเล็ก และ SME สามารถเข้ามาใช้โครงข่ายเพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตด้วยหลักการ Open Access นอกจากนี้ยังกำหนดโครงสร้างราคาที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ ในราคาที่ต่ำกว่าพื้นที่เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ระบบดังกล่าวถือเป็นต้นแบบในระดับโลกของการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านดิจิทัล (Digital Divide) ที่เอื้ออำนวยเชิงรูปธรรมให้ประชาชนและชุมชนสามารถเข้าถึงและสามารถจ่ายในราคาที่เหมาะสมได้ (Accessibility and Affordability Principle)	๑) ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเข้าถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างทั่วถึง สามารถพัฒนาหมู่บ้าน ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากของประเทศให้เข้มแข็ง สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เพิ่มคุณภาพการศึกษา การสาธารณสุข การเกษตร การค้าขายออนไลน์ และการเข้าถึงบริการของภาครัฐ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน ๒) ประชาชนเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ด้วยราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม ประชาชนสามารถใช้โครงข่ายได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหมู่บ้านละ ๑ จุด และสามารถติดตั้งใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบนโครงข่ายเน็ตประชารัฐได้ในราคาเป็นธรรมประมาณ ๓๕๐ บาท/พอร์ต/เดือน ในระดับความเร็ว ๓๐ Mbps ซึ่งต่ำกว่าค่าใช้จ่ายท้องตลาดทั่วไปราคาประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ บาท/พอร์ต/เดือน ๓) โครงการเน็ตประชารัฐได้รับเข้าร่วมประกวด WSIS Prize ๒๐๑๙ จัดโดย ITU (องค์กรของ United Nations) และได้รับรางวัลชนะเลิศจากจำนวน ๒๘๔ โครงการทั่วโลกประเภทโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Infrastructure)

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ปัจจุบันประเทศไทยเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์มากกว่า ๗๐% ของปริมาณอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ ทำให้ไทยสูญเสียโอกาสและรายได้ ทั้งที่ไทยตั้งอยู่ในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการเป็นศูนย์กลางการติดต่อสื่อสารสำหรับกลุ่มประเทศอาเซียนตอนบน โดยมีการใช้งานของวงจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ ช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๖๖ เติบโตเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ ๖๒ โดยเป็นการเชื่อมต่อผ่านระบบเคเบิลใต้น้ำของ บมจ.กสท โทรคมนาคม เพียงร้อยละ ๒๐ เท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๘๐ เป็นการเชื่อมต่อผ่านวงจรเช่าระหว่างประเทศ (IPLC) ผ่านประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ อีกทั้งต้นทุนการให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ยังสูงกว่าประเทศคู่แข่งในอาเซียน ซึ่งต้นทุนที่สูงทำให้ค่าบริการอินเทอร์เน็ต	๒.๓ โครงการ International Submarine Cable (๑) ดำเนินโครงการเคเบิลใต้น้ำเส้นทางเอเชีย-แอฟริกา-ยุโรป ๑ (AAE-1) แล้วเสร็จโดยสมบูรณ์ โครงการดังกล่าวเป็นการวางสายเคเบิลผ่านจากประเทศฝรั่งเศส อิตาลี อียิปต์ ศรีลังกา อินเดีย และเชื่อมต่อกับเครือข่ายในประเทศที่ จ.สตูล และ จ.สงขลา ไปสิ้นสุดที่ฮ่องกง โดยเป็นเคเบิลใต้น้ำความจุสูงระบบแรกที่มีเส้นทางหลักผ่านประเทศไทยเพื่อเชื่อมต่อตรงไปยังต่างประเทศ เพิ่มวงจรสื่อสารระหว่างประเทศรองรับบริการบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตของ ทีโอที และประเทศไทย ให้มีความหลากหลายและเพียงพอต่อความต้องการใช้งานปัจจุบันและระยะยาว ซึ่งนับว่าเป็นโครงการเคเบิลใยแก้วใต้น้ำระหว่างประเทศระบบใหม่ล่าสุด ที่ใช้รองรับการเชื่อมต่อสื่อสารโทรคมนาคม โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงระหว่างประเทศ และรองรับโครงการหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางของจีน (๒) เพิ่มความจุโครงข่ายเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้านและสถานีเคเบิลใต้น้ำของ บมจ.กสท โทรคมนาคม ขนาดความจุรวม ๒,๓๐๐ Gbps คาดว่า จะสามารถส่งมอบได้ภายในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ (๓) ขยายความจุโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศของระบบที่มีอยู่ ๑,๗๗๐ Gbps โดยได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว (๔) ร่วมก่อสร้างเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศระบบใหม่ที่เชื่อมต่อประเทศไทยกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีความจุเบื้องต้นจากประเทศไทยกับประเทศต่างๆ รวม ๒๐๐ Gbps คาดว่า จะสามารถส่งมอบได้ภายในไตรมาสที่ ๔ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๑) เพิ่มประสิทธิภาพและขีดความสามารถของโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา ลาว และเมียนมา รองรับการเติบโตของการ ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่สูงขึ้น ทำให้ไทยพัฒนาขีดความสามารถเป็น ASEAN Digital Hub ตอนบนได้ ๒) เกิดความน่าสนใจในการลงทุนตั้งฐานข้อมูลของ Content Provider สำคัญๆ อาทิ Google ในประเทศไทยมากขึ้น ๓) ทำให้ประเทศไทยมีโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างประเทศที่มีความหลากหลาย เพิ่มความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของโครงข่ายระหว่างประเทศ ๔) ลดต้นทุนในการเชื่อมต่อวงจรต่างประเทศ ทำให้การต่อเชื่อมวงจรผ่านประเทศไทยในราคาต่ำลง ต้นทุนที่ลดลงจะได้รับการส่งต่อไปยังผู้บริโภค นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นเส้นทางสำรองในกรณีเกิดอุบัติเหตุ ๕) เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยลดต้นทุนด้านการเชื่อมต่อต่างประเทศลงมากกว่าร้อยละ ๑๐ ดึงดูดให้ธุรกิจข้ามชาติเข้ามาลงทุนมากขึ้น เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น ๖) สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็น Land Bridge มีประเทศสมาชิกของระบบ AAE-1 เชื่อมต่อวงจรอินเทอร์เน็ตผ่าน Land Bridge ของประเทศไทย (ปากบารา – สงขลา) จำนวน ๑๘ ประเทศ ทำให้ประเทศไทยมีความสำคัญในการให้บริการอินเทอร์เน็ตของภูมิภาค และเป็นพื้นฐานสำคัญช่วยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น hub ของภูมิภาคได้ในอนาคตอันใกล้

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ความเร็วสูงราคาสูง ผู้ให้บริการ ไม่สามารถให้บริการประชาชน ที่ความเร็วสูงมากได้		
การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของเทคโนโลยี ทำให้กฎหมายที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล	๒.๔ การพัฒนากฎหมายดิจิทัล ได้ขับเคลื่อนการจัดทำกฎหมายดิจิทัลที่สำคัญต่อความยั่งยืนและความเชื่อมั่นในระดับสากลจำนวน ๑๐ ฉบับ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมประกอบด้วย (๑) พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (๒) พ.ร.บ.การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (๓) พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (๔) พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ (๕) พ.ร.บ.สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ (๖) พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ (๗) ร่าง พ.ร.บ.สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ... (๘) ร่าง พ.ร.บ.ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ พ.ศ. (๙) ร่าง พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (๑๐) ร่าง พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่) พ.ศ. ... (Digital ID) โดยร่าง พรบ. ทุกฉบับได้ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว	มีกฎหมายที่ทันสมัยและเป็นสากล สอดคล้องกับสถานการณ์ และสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองดูแลอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยร่างกฎหมายบางฉบับที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น ร่างกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น แม้มีการผลักดันมาร่วม ๒๐ ปี แต่ก็เพิ่งดำเนินการสำเร็จในรัฐบาลชุดนี้

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ประเทศไทยขาดการรวมตัวภาคธุรกิจด้านดิจิทัลเพื่อเป็นองค์กรหลักของภาคเอกชนที่ร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชนอื่นๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล	๒.๕ การจัดตั้งสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย กระทรวงฯ ได้จัดทำ พรบ. สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรหลักของภาคเอกชนที่ร่วมมือกับภาครัฐ และภาคเอกชนอื่นๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัลทุกประเภท รวมถึงพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการสร้างพัฒนา และนำนวัตกรรมดิจิทัลไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาประเทศในทุกด้าน และผลักดันประเทศไทยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ทั้งนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเรียบร้อยแล้ว (เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๖๙ , ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒)	การจัดตั้งสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย อันเป็นการรวมตัวของภาคเอกชนในธุรกิจดิจิทัลซึ่งมีความพร้อมด้านกำลังคน ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ตรงในธุรกิจอุตสาหกรรมร่วมกับรัฐบาลและภาคส่วนอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการผลิตและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัลและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล การนำนวัตกรรมดิจิทัลไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
เดิมยังไม่มีกรอบแนวทางดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการดาวเทียมวงโคจรประจำที่ฯ และนโยบายการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมต่างชาติ รวมถึงยังไม่มีแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอายุเหลืออยู่หลังสิ้นสุดสัญญาฯ ที่ชัดเจน	๒.๖ การบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์จากดาวเทียมสื่อสาร ประกอบด้วย (๑) การจัดทำนโยบายเรื่อง แนวทางการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการดาวเทียมวงโคจรประจำที่ (Geostationary-Satellite Orbit: GSO) ตามมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ (๒) การจัดทำนโยบายเรื่อง นโยบายการพิจารณาอนุญาตให้ดาวเทียมต่างชาติให้บริการในประเทศ (Landing Right)	๑. เพื่อให้การบริหารเอกสารข่ายงานดาวเทียมของไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการใช้งานเอกสารข่ายงานดาวเทียมและตำแหน่งวงโคจรดาวเทียมของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดการรักษาตำแหน่งวงโคจรดาวเทียมของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในธุรกิจดาวเทียมสื่อสารอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ๓. ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนได้รับการบริการสื่อสารผ่านดาวเทียมอย่างต่อเนื่อง
ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถนำเทคโนโลยี 5G มาใช้ประโยชน์ได้ทันเวลาและอย่างเต็มประสิทธิภาพ	๒.๗ การพัฒนาระบบ 5G เพื่อให้ประเทศไทยก้าวสู่ยุค 5G ของระบบสื่อสารโทรคมนาคมและการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในยุคต่อไป กระทรวงฯ จึงได้จัดให้มีโครงการพัฒนาการทดสอบระบบ 5G (5G Testbed) ขึ้น ที่ศรีราชา ในพื้นที่ EEC โดยมีผู้ประกอบการระดับโลก ทั้งด้านอุปกรณ์ 5G และผู้ให้บริการ	๑. เกิดศูนย์กลางการพัฒนานวัตกรรมบนเทคโนโลยี 5G ของประเทศไทยและภูมิภาค โดยเริ่มต้นที่ ม.เกษตรศาสตร์ ศรีราชา ๒. เกิดการส่งเสริมและเร่งรัดการใช้ประโยชน์ 5G สำหรับประเทศไทย ๓. มีกรณีการใช้งาน (Use case) ผ่านกลไก 5G Sandbox เช่น BIO HUB ASIS (นิคม BIO Energy ขนาด ๓๕๐๐ ไร่ โดยผ่านความ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	อินเทอร์เน็ต โดยมีผู้ใช้บริการในอนาคตทั้งด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและด้านสังคม สิ่งแวดล้อมมาร่วมกันทดสอบระบบ ทั้งนี้ได้จัดให้มีคลื่นทดสอบที่ทุกฝ่ายสามารถทดสอบคลื่นรบกวน ไปจนถึงการใช้ประโยชน์ และบริการใหม่ๆ อันจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศแรกๆในอาเซียนทางด้านนี้	เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔/๔/๖๒ โดยมีการทดสอบ 5G ที่สำคัญอยู่หลายเรื่อง เช่น การใช้งานรถไฟ/รถปลูกที่เป็นอัตโนมัติ โดรนพ่นยาใส่ปุ๋ย อุปกรณ์ IoT เพื่อการเกษตร และการทำประมวลผลภาพแบบเวลาจริง
๓. การพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล (Digital Manpower)		
ขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยในด้านนวัตกรรมยังคงต้องมีการผลักดันอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับความก้าวหน้า และสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปของโลกทุกวันนี้ กลไกการขับเคลื่อนที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถให้กับประเทศไทยคือ การเพิ่มและยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกเทคโนโลยีโลกได้ โดยเฉพาะด้านดิจิทัลที่สร้างมูลค่าทางการตลาดอย่างมหาศาลจนเป็นที่ประจักษ์ในปัจจุบัน	๓.๑ การส่งเสริม Digital Startup depa ร่วมกับ ๑๐ มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยขอนแก่น สร้างแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นธุรกิจให้ นศ กว่า ๑,๐๐๐ คน เกิดแผนธุรกิจ (Conceptual Plan) จำนวน ๔๐๐ แผน และร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการสร้างบรรยากาศการเป็นผู้ประกอบการ digital startup ผ่านงานต่างๆดังนี้ (๑) MIT Inclusive Innovation Asia ๒๐๑๘ ร่วมกับศูนย์การสร้างผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (IDE Center by UTCC) และ Massachusetts Institute of Technology (MIT) ซึ่งเป็นงานประกวดไอเดียธุรกิจที่ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและรูปแบบธุรกิจรูปแบบใหม่เพื่อตอบโจทย์ปัญหาแรงงานในอนาคตกับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (๒) Creative Talk Conference ๒๐๑๙ ร่วมกับบริษัท อาร์ จี บี เซเวนตีทู จำกัด ซึ่งเป็นงานสัมมนาเกี่ยวกับการทำธุรกิจในยุคใหม่ รวมถึงเทรนด์ด้าน Creative/Design, Digital Marketing, Technology และ Startup/Entrepreneur	การดำเนินงานที่ผ่านมา depa สามารถสร้าง Digital Startup ไทยให้สามารถก้าวสู่ระดับ Series A ได้ ที่มูลค่าการลงทุน ๑ ล้านบาท เหยี่ยุสสหรัฐ ได้จำนวน ๒ ราย หรือว่า ๖๐ ล้านบาทไทย ตลอดจนสร้างให้เกิด Digital Startup ในระยะเริ่มต้นธุรกิจจำนวน ๓๘ ราย คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า ๔๐๐ ล้านบาท และดิจิทัลสตาร์ทอัพในระยะเติบโตอีกจำนวน ๑๓ ราย คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท และส่งเสริม Digital Startup ให้ได้มีโอกาสในการ Scale-up ในตลาดต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๑๖ บริษัท เกิดมูลค่าธุรกิจ ๕๐ ล้านบาท

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	(๓) เป็นแกนกลางในการตั้งสถาบันส่งเสริมวิสาหกิจดิจิทัลเริ่มต้น หรือ Digital Startup Institute เพื่อส่งเสริมดิจิทัลสตาร์ทอัพผ่านโครงการต่างๆ (๔) ส่งเสริมดิจิทัลสตาร์ทอัพผ่านมาตรการ depa Digital Startup Fund ให้กับดิจิทัลสตาร์ทอัพในระยะเริ่มต้นธุรกิจ (๕) กระตุ้นตลาดเกิดการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล โดยมี startup และ software house เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	
เยาวชนขาดทักษะพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และขาดการพัฒนากระบวนการคิดโดยใช้จินตนาการมองปัญหาด้วยความคิดเชิงนามธรรมซึ่งจะทำให้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไทยแลนด์ ๔.๐	๓.๒ การส่งเสริมทักษะดิจิทัลแก่เด็กและเยาวชนด้วยโครงการ Coding Thailand เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล ในภาคอุตสาหกรรม การศึกษา และสังคม ให้เข้าสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ดศ.จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ CodingThailand.org ร่วมกับหน่วยงานพันธมิตร อาทิ code.org ไมโครซอฟท์ กูเกิล ไอบีเอ็ม และ อักษรเอ็ดดูเคชั่น ฯลฯ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับกลุ่มเยาวชนและบุคคลทั่วไป ให้สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และใช้ความคิดสร้างสรรค์ผ่านวิทยาการคำนวณและการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมทั้งต่อยอดไปสู่การพัฒนาทักษะดิจิทัลในระดับสูง	CodingThailand.org นำร่องที่หลักสูตรสำหรับประถมศึกษา ซึ่งจะมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีเยาวชน นักเรียนเข้าเรียนผ่านระบบ ๑๓๒,๐๘๙ ราย นอกจากนี้ ยังจับมือกับ ๒๐๐ โรงเรียนครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ในการพัฒนาห้องเรียนให้เป็นพื้นที่การเรียนรู้ coding และ maker space สำหรับ นักเรียน พร้อมการยกระดับคุณครูอีกกว่า ๓,๔๐๐ คน โดยคาดว่าจะดำเนินการบรรลุเป้าหมายทั้งระบบ และช่วยให้ นักเรียนไทย กว่า ๒๑๐,๐๐๐ คน สามารถเรียนรู้การเขียน code และมีวิวัฒนาการทางการศึกษาในยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
ประเทศไทยมีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะด้านดิจิทัล มีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบแบบองค์รวมเพื่อรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจยุคใหม่ และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต	๓.๓ การพัฒนาแรงงานดิจิทัลด้านปัญญาประดิษฐ์ IoT และ Big Data ประกอบด้วย (๑) การร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชาในการจัดตั้ง Digital Academy Thailand หรือ DAT เพื่อการผลิตบัณฑิตในสาขา AI และ IoT (๒) การร่วมมือกับ อมตะ คอร์ปอเรชั่น ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้กลายเป็นศูนย์ยกระดับแรงงานอุตสาหกรรม และคาดว่าจะมีการ	๑. ผลิตบัณฑิตในสาขา AI และ IoT จำนวนกว่า ๑๐,๐๐๐ คน พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางการยกระดับแรงงานในภาคอุตสาหกรรมกว่า ๒,๐๐๐ ราย ๒. คาดว่าจะสามารถยกระดับ แรงงานในระดับ professional ได้กว่า ๙,๐๐๐ ราย ๓. มีคนเรียนรู้แล้วกว่า ๑๕,๘๖๑ ราย จากการดำเนินงาน ๑.๖ ปี ที่ผ่านมามีค่าว่า ประชาชนคนไทยทุก

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	ยกระดับแรงงานในระดับ professional (๓) การส่งเสริมให้กำลังคนและแรงงาน สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ผ่าน platform online ได้แก่ โครงการ Thai skill ที่ตั้งเป้าผู้เข้าใช้งานรวมกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ ราย และ DigitalSkill.org ซึ่งเป็น learning platform ของ Digital Startup อีกกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย และยังได้ร่วมมือกับ google ในการพัฒนา platform เรียกว่า Thaidigizen.com ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน	ระดับได้รับการยกระดับเตรียมความพร้อมและเกิดอาชีพ มีงานทำ จำนวน ๘,๐๗๒ คน โดยคิดเป็นรายได้ต่อประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒ ต่อหัวต่อคนต่อปี หรือเท่ากับ ๑๙,๓๗๒,๘๐๐ บาท
ประเทศไทยเผชิญปัญหาคุณภาพของแรงงานที่ ส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องความรู้ และทักษะด้านดิจิทัล นอกจากนี้จากการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของประเทศไทยพบว่า ประชากรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลน้อย อีกทั้งสัดส่วนผู้ทำงานด้านไอซีที่ต่อผู้มีงานทำทั้งหมดมีเพียงร้อยละ ๑ ส่งผลให้การปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมดิจิทัลทำได้ยาก	๓.๔ การสร้างทักษะพื้นฐานดิจิทัลให้กับประชาชน (๑) การสร้างการรับรู้ในการใช้ประโยชน์โครงข่ายและส่งเสริมการใช้งาน แก่ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายของโครงการเน็ตประชารัฐ (๒) การสร้างการรับรู้ภาคประชาชนเกี่ยวกับเน็ตประชารัฐ และการใช้งาน ที่ถูกต้องเหมาะสม (๓) การสร้างกลไกการทำงานเชิงบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความยั่งยืนของการดำเนินการ นอกจากนี้ยังให้ความรู้แก่วิทยากรแกนนำ ๑,๐๓๓ คน และขยายผลไปยังกลุ่มผู้นำชุมชนรวม ๑๐๐,๔๔๖ คน และต่อยอดอบรมประชาชนในหมู่บ้านเน็ตประชารัฐทั่วประเทศ ๑,๒๒๔,๖๒๓ คน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการสร้างรายได้ และเสริมคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ นอกจากนั้นยังได้สร้างเครือข่ายอาสาสมัคร “เน็ตอาสาประชารัฐ” ให้เป็นเครือข่ายการทำงานระดับพื้นที่หมู่บ้านเน็ตประชารัฐ เพื่อทำหน้าที่รายงานข้อมูลข่าวสาร แจ้งเหตุ สื่อสารระหว่างประชาชนกับหน่วยงานรัฐ ผ่าน Application เน็ตอาสาประชารัฐ โดยได้ดำเนินการอบรมเครือข่ายเน็ตอาสาประชารัฐในจังหวัดที่ติดตั้งเน็ตประชารัฐ ทั้งหมด ๗๕ จังหวัด เพื่อให้การใช้ประโยชน์เน็ตประชารัฐมีความยั่งยืนต่อเนื่องและมีชาวบ้านในหมู่บ้านเป้าหมายรับรู้การใช้ประโยชน์ฯ ในวงกว้างเพิ่มขึ้น ปัจจุบันได้	๑. ประชาชน ๑,๒๒๔,๖๒๓ คน ได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานเรื่องการใช้ อินเทอร์เน็ตและการใช้ประโยชน์จากโครงข่ายเน็ตประชารัฐเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสมกับบริบทของชุมชน โดยมี วิทยากรครู กศน. จำนวน ๑,๐๓๓ คน และผู้นำชุมชนหมู่บ้านละ ๔ คน รวมจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คน เข้ารับการอบรมด้วย ๒. ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ๘,๐๐๐,๐๐๐ คน ภายใต้โครงการ "ไทยนิยม ยั่งยืน" ของกรมการปกครองได้รับการอบรมเรื่องการใช้เท่าทันการใช้เทคโนโลยี

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่าง การเร่งพัฒนาพื้นที่เขต เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ภายใต้นโยบายไทย แลนด์ ๔.๐ ซึ่งปัญหาใหญ่ ประการหนึ่งของการพัฒนา คือ การขาดแคลนบุคลากร และ ผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัลอย่าง รุนแรงมารองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมในพื้นที่ ซึ่งหาก ไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน อย่างเป็นระบบ อาจทำให้การ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออกนี้ ไม่บรรลุเป้าหมาย อย่างสมบูรณ์ได้	อบรมเครือข่ายเน็ตอาสาประชารัฐทั่วประเทศเสร็จเรียบร้อยแล้ว ๓.๕ การพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลสำหรับ EEC กระทรวงฯ ร่วมกับภาคเอกชนได้วางแผนร่วมกันในการพัฒนากำลังคนด้าน ดิจิทัลที่จะตอบสนองความต้องการของการพัฒนา EEC โดยมีจุดเน้นในการ ฝึกอบรมระยะสั้นและระยะปานกลางในทักษะระดับต่างๆ ทั้งนี้เป้าหมายคือ ทักษะและความสามารถของกำลังคนดิจิทัลที่อุตสาหกรรมใน EEC ต้องการ โดยประกาศณียบัตรจากบริษัทข้ามชาติระดับโลก จะช่วยสร้างงานสำหรับ คนไทยที่เป็นรูปธรรมในเวลาอันสั้น - ร่วมกับมหาวิทยาลัยบูรพาผลิตกำลังคนระดับ Specialist กับ ไมโครซอฟท์ (ประเทศไทย) ในหลักสูตร MCP จำนวน ๑๐๔ ราย และ พัฒนาระดับ Digital Literacy กับ Google (Thailand) ในหลักสูตร Digital Community Manage จำนวน ๔๐๑ ราย - ร่วมกับอาชีวศึกษา ๑๔ แห่ง ผลิตกำลังคนระดับ Specialist กับ CISCO หลักสูตร Internet of Thing และ Cyber Security จำนวน ๓๑๗ ราย - ร่วมกับ ม.ธรรมศาสตร์ ม.บูรพา มจพ. มฉน มรท. ม.ศรีปทุม สถาบันการ จัดการปัญญาภิวัฒน์ NIDA VISTEC เสริมสร้างมาตรฐานกำลังคน ระดับ Specialist กับ IITP หลักสูตร TOPCIT จำนวน ๓๐๐ ราย - ร่วมกับ ม.เกษตร ผลิตบุคลากรระดับ High Demand Skill กับ AIS หลักสูตรเทคโนโลยี ๕G ระดับสูง จำนวน ๔๐ ราย	เพิ่มมูลค่าการลงทุนด้านการพัฒนากำลังคนดิจิทัลในอุตสาหกรรม เป้าหมายได้ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ใน ๕ ปี และมีกำลังคน ด้านดิจิทัลที่มีศักยภาพสูงเข้าสู่อุตสาหกรรม รองรับด้าน AI IoT Robotic ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ราย ใน ๕ ปี
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและแอปพลิเคชัน (Digital Applications & Technology Development)		
ประเทศไทยที่ผ่านมามีความ เหลื่อมล้ำในการกระจายความ เจริญโดยเฉพาะความเป็นเมือง ที่กระจุกตัวสร้างความแออัดใน	๔.๑ การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) (๑) การนำร่องเมืองอัจฉริยะ ๗ ด้าน ได้แก่ Smart Economy, Smart Mobility, Smart Energy, Smart Environment, Smart Living, Smart	ประเทศไทยที่เกิดการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และผู้นำท้องถิ่น ร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่เมือง ให้เป็นเมืองอัจฉริยะกว่า ๑๓๐ หน่วยงานทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ทำให้เกิดการพัฒนากลุ่มเมืองใน ๑๓ จังหวัด เกิด city

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
สังคมเมือง ตลอดจนการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีสมัยใหม่โดยเฉพาะด้านดิจิทัลไม่กระจายทั่วถึงในทุกภูมิภาค การพัฒนาท้องถิ่นขาดการบูรณาการและรับฟังโจทย์จากประชาชนในท้องถิ่น	People และ Smart Governance (๒) เกิดเมืองอัจฉริยะ ๗ จังหวัดแรก ได้แก่ ภูเก็ต ขอนแก่น เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา (๓) การนำร่องเพิ่มเป็น ๒๔+ เมืองในปี ๒๕๖๒ โดยแบ่งเมืองอัจฉริยะเป็นเมืองเดิมนำอยู่และเมืองใหม่อัจฉริยะ (๔) สร้างเกณฑ์สำหรับการประกาศตัวเองเป็นเมืองอัจฉริยะและใช้ตราสัญลักษณ์เมืองอัจฉริยะในระดับประเทศได้ และจัดระบบให้ธุรกิจเมืองอัจฉริยะในเขตพื้นที่สามารถขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ได้ (๕) การส่งเสริมเอกชนให้จัดตั้งบริษัทพัฒนาเมือง เริ่มต้นจากจังหวัดภูเก็ต และกำลังขยายตัวไปยังจังหวัดอื่นๆ อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม Smart City Alliance เป็นกลุ่มเอกชนไทยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองปัจจุบันมี สมาชิกเป็นนิติบุคคลไทยกว่า ๙๐ ราย	data platform ในจังหวัดภูเก็ต ขอนแก่น ชลบุรี และระยอง เกิดการลงทุนใหม่ในพื้นที่ EEC กว่า ๕๐๐ ล้านบาทและคาดว่าจะเกิดการลงทุน ขยายผลอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เมืองมีวิวัฒนาการไปในทิศทางที่เป็นเมืองนำอยู่ ประชาชนมีความสุข บนฐานความรู้ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างอัจฉริยะ
ประเทศไทยขาดพื้นที่ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการไทยให้ได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเชิงนวัตกรรม ตลอดจนขาดพื้นที่อำนวยความสะดวกในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ขาดพื้นที่ที่สามารถรองรับการทดลองทดสอบความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้าน IoT และการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน (Living Lab)	๔.๒ การพัฒนา Digital Park Thailand & IoT Institute ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (๑) การจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (Digital Park Thailand) และสถาบันไอโอทีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลแห่งอนาคต (IoT Institute) โดยพัฒนาพื้นที่ประมาณ ๗๐๐ ไร่ ในเขต EEC เพื่อดึงดูดการลงทุน การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมทางด้านดิจิทัล (๒) การจัดตั้งสถาบัน IoT ขึ้น (IoT and Digital Innovation Institute) โดยทำงานควบคู่กับสมาคมไทย IoT และผลักดันให้เกิดการสร้าง Thailand Digital Valley เพื่อเป็นฐานของภูมิภาคในการลงทุนด้านเทคโนโลยี AI VR AR IoT Robotic 5G Application รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต และการบริการ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของ Digital Startup ในการทำ Product & Service design ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลของ Large Tech companies	สร้างงานที่ใช้ทักษะระดับสูง ๒๕,๐๐๐ ตำแหน่ง มูลค่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
เนื่องจากประเทศไทยได้มีการผลักดันในการสร้างสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนขึ้น แต่ยังคงขาดช่องทางและความรู้ในการจำหน่ายสินค้าผ่านระบบออนไลน์ อีกทั้งประเทศไทยยังขาดข้อมูลที่แสดงถึงสถานภาพการเติบโตของมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) และแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	ในอนาคต พร้อมทั้งเพื่อเป็นการผลักดันกลไกสนับสนุนให้เกิดให้เกิด Smart VISA และ ประเพณีกิจการในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุน BOI ๔.๓ การส่งเสริมดิจิทัลชุมชนด้าน e-Commerce (๑) โครงการดิจิทัลชุมชนด้าน e-Commerce ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพเชิงพาณิชย์ ในการนำสินค้าและบริการของชุมชนมาทำการซื้อขายบนร้านค้าออนไลน์ และผ่านร้านค้าชุมชน หรือที่ทำการประชานิยมที่กำหนด โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท) ให้บริการแบบครบวงจรทั้งในส่วน of e-Market Place e-Payment และ e-Logistics ผ่านศูนย์พร้อมโพสต์ ซึ่งเป็น Platform e-Commerce ร้านค้า/กองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน สามารถใช้ระบบ POS (Point of Sales) ผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ Tablet หรือ Smart Phone ในการขึ้นทะเบียนสินค้า/บริการและส่งไปขายผ่าน Market Place โดยใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตตามโครงการเน็ตประชารัฐ และเป็นโครงการที่สอนให้ชาวบ้านสามารถค้าขายออนไลน์ด้วยตนเอง (๒) โครงการ Village E-Commerce ดศ. ได้ทำโครงการเพื่อศึกษาวิจัยบทบาทหน้าที่ของศูนย์ดิจิทัลชุมชนกับการสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ โดยเฉพาะส่งเสริมการค้าขายออนไลน์ให้แก่ผู้ประกอบการชุมชน วิสาหกิจชุมชน รวมถึงประชาชนทั่วไปให้เข้าใจถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล และสร้างประโยชน์ได้อย่างสร้างสรรค์ผ่านการอบรมวิทยากรและผู้ประกอบการชุมชน รวมทั้งการพัฒนาต้นแบบหมู่บ้าน/ชุมชนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Village E-Commerce Business Model) ที่สามารถนำไปขยายผลในเครือข่ายศูนย์ดิจิทัลชุมชนอื่นๆ ทั่วประเทศ ๓) การส่งเสริมสนับสนุนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) เพื่อเพิ่มศักยภาพและความเข้าใจในการทำธุรกิจของผู้ซื้อและผู้ขาย เช่น โครงการ Thailand e-Commerce Sustainability เป็นการปรับปรุง e-	๑) ได้ติดตั้งอุปกรณ์ระบบงานบริหารร้านค้าปลีก Point of Sale (POS) ในพื้นที่ทั่วประเทศแล้ว จำนวน ๒๐๐ แห่ง มีผู้ประกอบการขึ้นทะเบียนจำหน่ายสินค้าในระบบ POS และเว็บไซต์ Thailandpostmart.com แล้วประมาณ ๙๐๐ ราย โดยมีสินค้าที่นำขึ้นจำหน่ายในระบบฯ แล้ว ประมาณ ๑,๗๐๐ รายการ ซึ่งตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ได้สร้างรายได้ให้กับประชาชนผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกรกว่า ๒๐ ล้านบาท ๒) พัฒนาศูนย์ E-Commerce ชุมชน จำนวน ๖๑๐ คน ทั่วประเทศ พัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจ ชุมชน ผู้ประกอบการชุมชน ผู้ประกอบการ OTOP และ SMEs จำนวน ๖,๑๑๓ คน เกิดร้านค้าออนไลน์จำนวนทั้งสิ้น ๔,๕๒๗ ร้านค้าออนไลน์ และมูลค่าการค้าขายสินค้าที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการชุมชนได้จำนวน ๒๐๙.๘๗๙ ล้านบาท ๓) เกิดกิจกรรมดำเนินการร่วมกันระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการ พี่เลี้ยง อาทิจ ชุมชนกลุ่มสัมมาชีพบ้านบึงตะกั่ว วิสาหกิจชุมชนดิจิทัล ชามป้อม เขมราฐราษฎร์ธานี กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ตำบลเมืองศรีไค วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเพาะเห็ดเศรษฐกิจบ้านป่าเปา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์ผลิตและแปรรูปข้าวปลอดภัยคลองตาล ม.๘ เป็นต้น ๔) เกิดการพัฒนา Workforce และ SMEs ที่มีศักยภาพในการทำ e-Commerce ผ่านทางออนไลน์ การมี Alternative Platform ซึ่งจะนำไปสู่การช่วยเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจในภาพรวม และช่วยลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนมีข้อมูลการซื้อขายออนไลน์ที่เป็น Big Data สำหรับประเทศไทย ๕) ประเทศไทยมีฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจที่น่าเชื่อถือทั้งในด้านมูลค่า e-Commerce อัตราการเติบโตเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	Directory www.thaiemarket.com เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการที่น่าเชื่อถือ โดยขณะนี้พร้อมเปิดให้บริการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันมีผู้ประกอบการในระบบทั้งสิ้นกว่า ๘,๐๐๐ ราย รวมถึงอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำ e-Commerce ให้กับผู้ประกอบการ ผ่านรูปแบบต่างๆ รวม ๕๖,๗๗๗ ราย อีกทั้งยังดำเนินการกระตุ้นการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ด้วยการจัดงาน Thailand e-Commerce Week ๒๐๑๗ ที่ช่วยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs โดยมีเข้าร่วมชมผ่านทางออนไลน์ผ่านช่องทางต่างๆ กว่า ๗๖๖,๑๔๔ วิว นอกจากนี้ มีการเผยแพร่สื่อ หนังสือ จำนวน ๑๒ เรื่อง เพื่อสร้างความรู้ และความตระหนักในการทำ e-Commerce เพื่อสร้างรายได้ และมีความตระหนักในการใช้ออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ โดยมีคนดูมากกว่า ๑,๘๗๔,๓๖๑ วิว นอกจากนี้ ได้มีการตั้งเป้าหมายในการพัฒนา Workforce และ SMEs ภายใต้ e-Commerce Park ที่ ๑,๒๐๐,๐๐๐ ราย ๔) การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติของประเทศเกี่ยวกับมูลค่า e-Commerce โดยร่วม Verify กระบวนการกับทีม UNCTAD โดยข้อมูลเผยแพร่ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ที่ทำให้เห็นว่าประเทศไทยมีการเติบโตเฉลี่ย ๑๐% โดยปี ๒๕๖๑ เติบโตสูงถึง ๑๔.๐๔% โดยมีคนสนใจดาวน์โหลดข้อมูลไปใช้ถึง ๑๘๗,๕๕๑ ครั้ง และผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (Internet User Profile) ได้จัดทำตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ที่เป็นการต่อยอดในการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมคนใช้อินเทอร์เน็ตใน Generation ต่างๆ เพื่อวิเคราะห์เชิงลึกว่าอินเทอร์เน็ตถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างไรบ้าง ที่จะช่วยสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยของพฤติกรรมที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตที่คนไทยใช้โดยเฉลี่ย ๑๐.๕ ชั่วโมงต่อวัน และประเด็น Hot issues ในแต่ละปี เช่น พฤติกรรมที่	พฤติกรรมผู้บริโภคทางออนไลน์ เพื่อประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบาย (ทั้งมิติส่งเสริมและลดอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น) และกลไกการตั้งราคาให้กับผู้ประกอบการ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	สู่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การซื้อสินค้า/บริการทางออนไลน์ของคนไทยในยุค Thailand ๔.๐ และการใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ๕) ร่วมแก้ไขปัญหาการซื้อขายทางออนไลน์ และการจัดการทำได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น โดยช่วยประสานและรับเรื่องร้องเรียนที่เกิดจากปัญหาการซื้อขายออนไลน์ และเว็บไซต์ผิดกฎหมาย โดยการให้บริการ OCC1212 ซึ่งให้บริการไปแล้วกว่า ๖๐,๐๐๐ เคส	
ประเทศไทยประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Digital Divided) มาอย่างยาวนาน รวมถึงขาดช่องทางที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้นจึงทำให้ขาดการพัฒนาสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge Base Society) ในด้านความรู้ความเข้าใจและการใช้ประโยชน์เรื่องอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี	๔.๔ โครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน และศูนย์ดิจิทัลชุมชน ดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนทั่วประเทศ โดยพิจารณาจัดตั้งศูนย์ฯ ในสถานที่ราชการที่เหมาะสม ศาสนสถาน และชุมชน ที่ผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ เพื่อลดช่องว่างด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Digital Divide) และต่อมาได้ยกระดับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเดิม เป็น ศูนย์ดิจิทัลชุมชน จำนวน ๖๐๐ ศูนย์	๑) เกิดศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน และศูนย์ดิจิทัลชุมชน จำนวน ๒,๒๗๗ ศูนย์ ทั่วประเทศ ๒) สร้างผู้นำการชุมชนที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๓) เกิดการรวบรวมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสารสนเทศที่มีประโยชน์ ๔) ลดช่องว่างด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Digital Divide) ๕) เกิดการอบรมประชาชนให้ความรู้ด้านการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศ ๖) เกิดช่องทางการเข้าถึงบริการภาครัฐ (e-Services)
	๔.๕ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมด้าน Cyber Security ของ ASEAN ศูนย์ความร่วมมืออาเซียน-ญี่ปุ่น เป็นความร่วมมืออาเซียน-ญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาบุคลากรความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือ ASEAN-Japan Cybersecurity Capacity Building Centre (AJCCBC) ในประเทศไทย ได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ มี ดร.พิเชฐ	๑. ประเทศได้เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศ และในระดับภูมิภาคอาเซียน ทำให้บุคลากรของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศในอาเซียน ได้เข้าถึง เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมจากต่างประเทศ อันเป็นการช่วยยกระดับการแบ่งปันความรู้ ความร่วมมือด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ระหว่างภูมิภาคด้วย

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	ศูนย์ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานในพิธีเปิดฯ โดยศูนย์ AJCCBC มีกำหนดจัดการฝึกอบรมสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของอาเซียนครั้งแรกวันที่ ๒๔-๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ สำหรับหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมมี ๓ หลักสูตร คือ ๑) หลักสูตร CYDER (Cyber Defense Exercise with Recurrence) ที่เน้นการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ๒) หลักสูตร Forensics เป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัลจากการโจมตีทางไซเบอร์ และ ๓) หลักสูตร Malware Analysis ที่จะเป็นการวิเคราะห์มัลแวร์ประเภทต่าง ๆ ตามแนวโน้มของภัยคุกคามทางไซเบอร์	๒ ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ผ่านกระบวนการความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียน และต่างประเทศ ๓. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์เพิ่มมากขึ้น ช่วยลดความเสี่ยงของประเทศ หน่วยงานโดยเฉพาะหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญสารสนเทศจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยได้ดำเนินการจัดการฝึกอบรมแล้ว ตั้งแต่ เดือนตุลาคม ธันวาคม ๒๕๖๑ มกราคมและ มีนาคม ๒๕๖๒ ณ ศูนย์ AJCCBC มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๙๖ ราย จาก ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียน

๕. การใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่และการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Big Data and Digital Government)

ตามข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นเจ้าภาพในการรวบรวมข้อมูลจากส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ของทุกหน่วยงาน เพื่อจัดทำเป็นภาพรวม และแผนการขับเคลื่อนและการใช้ประโยชน์ และกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลสำหรับหน่วยงาน	๕.๑ การใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ศูนย์ข้อมูล (Data Center) และคลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) (๑) คณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินนโยบายเพื่อใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ศูนย์ข้อมูล (Data Center) และคลาวด์ คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) มีผลดำเนินการ ๑.๑ พัฒนามาตรฐานและแนวทางปฏิบัติการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานทางด้านสารสนเทศเพื่อการประมวลผลข้อมูล (Infrastructure Architecture) โดยคณะกรรมการการออกแบบสถาปัตยกรรม (Architecture Design) ระบบบูรณาการข้อมูลภาครัฐ ได้ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและสถาบันการศึกษาในการจัดทำมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการประเมินดาต้าเซนเตอร์ของภาครัฐในระดับกระทรวง และหน่วยงานภาครัฐที่เทียบเท่า (Gap Analysis) และสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมิน และนำเสนอรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานรวมถึงแผนการปรับปรุงหรือโอนย้ายที่เหมาะสม	การใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่เป็นไปอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนเร่งรัดการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล (Government Transformation) รวมทั้งช่วยลดภาระงบประมาณ (๑) ยกระดับความสามารถบุคลากรภาครัฐในการใช้ Open Source จำนวน ๒,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๖๕ (๒) สร้างศูนย์ข้อมูลกลางภาครัฐที่มีความมั่นคง ปลอดภัย ภายในประเทศ โดยการทำ Data Consolidation (๓) ส่งเสริมให้เกิดการใช้ซอฟต์แวร์ที่ถูกกฎหมาย (๔) ลดความซ้ำซ้อนและค่าใช้จ่ายในภาพรวมของประเทศ ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท (๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของประเทศไทยในอนาคต
--	--	--

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ภาครัฐ เพื่อไปสู่ดิจิทัลไทยแลนด์	๑.๒ จัดทำกรอบแนวคิดของการให้บริการข้อมูลภาครัฐ (Government Data Service Framework) ซึ่งประกอบด้วย ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการประมวลผลภาครัฐที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพในการใช้งาน ทั้งในมิติด้านความต่อเนื่องของบริการ การรักษาความปลอดภัย และการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ ๒) การส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐสามารถกำกับดูแลข้อมูลของตนให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ พร้อมใช้ และทันสมัย รวมทั้งกำกับดูแลความปลอดภัยของข้อมูลให้ได้มาตรฐานตามชั้นความลับ เพื่อให้การใช้ประโยชน์และการบริการข้อมูลเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ๓) การพัฒนาระบบรายการข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog) โดยรวบรวมรายละเอียดของข้อมูล (Metadata) สำคัญจากหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเพื่อจัดสร้างเป็นรายการ (Catalog) เพื่อใช้ในการสืบค้นแหล่งข้อมูลเพื่อประกอบการวิเคราะห์ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ๔) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) และการให้บริการประชาชนแบบ One Stop Services ของหน่วยงานภาครัฐ ๕) การพัฒนาระบบนำร่องการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ในหลากหลายสาขา เช่น การแพทย์และการสาธารณสุข การบริหารงานการจราจร การพัฒนาการศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยว ฯลฯ เพื่อให้บุคลากรภาครัฐเห็นถึงประโยชน์ของการใช้ข้อมูลประกอบการสร้างนโยบายและแผนงาน รวมทั้งโครงการจัดตั้ง “สถาบันส่งเสริมการวิเคราะห์และบริหารข้อมูลภาครัฐ” (Government Big Data Institute) และการจัดตั้งบริการคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) (๒) โครงการจัดตั้ง “สถาบันส่งเสริมการวิเคราะห์และบริหารข้อมูลภาครัฐ” (Government Big Data Institute) ซึ่งจะเป็นหน่วยบริการด้าน Big Data ให้กับภาครัฐ โดยให้คำปรึกษา ร่วมวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่	

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	และพัฒนากำลังคนด้าน Big Data เพื่อแจกจ่ายกำลังคนไปยังหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐในอนาคต (๓) การจัดตั้งบริการคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) เพื่อรองรับการเป็นรัฐบาลดิจิทัลให้มีระบบกลางในการให้บริการ Cloud Service ที่มีมาตรฐานและปลอดภัยสำหรับหน่วยงานภาครัฐ และรองรับการใช้งานการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หน่วยงานภาครัฐสามารถเข้าถึงทรัพยากรคอมพิวเตอร์ได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และทันต่อความต้องการ โดยระบบคลาวด์กลางภาครัฐที่สร้างขึ้นจะสามารถให้บริการผ่านเครือข่ายได้หลายประเภท รวมถึงเครือข่ายกลางภาครัฐ (GIN) เครือข่ายสาธารณะ (Public) และเครือข่ายส่วนตัว (Private/VPN) และมีการออกแบบให้การบริการมีความต่อเนื่องสูงให้ถึง 99.99 % ภายในปี ๒๕๖๕	
การให้บริการภาครัฐขาดการเชื่อมโยงของข้อมูลเพื่อใช้ในการยืนยันตัวตนและการดูแลรักษาความถูกต้องของข้อมูลในการรับบริการต่างๆ ของภาครัฐ	๕.๒ การพัฒนาระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (Digital ID) (๑) การพัฒนาระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล เป็นการนำร่องในการเชื่อมโยงข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดระบบการทำงานและการบริการที่มีประสิทธิภาพสูง โดยได้ดำเนินการพัฒนาระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล ซึ่งเป็นการให้บริการเพื่อใช้ยืนยันตัวตนทางดิจิทัลตามมาตรฐาน Open ID Connect Protocol สำหรับให้บริการแก่หน่วยงานทั่วไป โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) ในการเชื่อมโยงระบบการยืนยันตัวตนและแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลมาใช้กู้ยืมและบริหารจัดการหนี้ ร่วมกันพัฒนาทดสอบ และนำร่องการใช้งานระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยในการเข้าถึง	ประเทศมีระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	บริการด้านการกู้ยืมของ กยศ. เมื่อวันที่ ๒๔ ก.ค. ๒๕๖๑ และเตรียมขยายผลไปยังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อไป นอกจากนี้ ยังได้จัดทำข้อเสนอแนะมาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ๑) ประกาศข้อเสนอแนะมาตรฐานฯ ว่าด้วยการทำธุรกรรมแบบพบเห็นลูกค้าต่อหน้าสำหรับธนาคาร ประกาศเมื่อวันที่ ๓๐ มี.ค. ๖๑ และ ๒) ประกาศข้อเสนอแนะมาตรฐานฯ ว่าด้วยแนวทางการใช้ดิจิทัลไอดีสำหรับประเทศไทย จำนวน ๓ ฉบับ ประกาศเมื่อวันที่ ๒๗ ก.ย. ๖๑ ประกอบด้วย ภาพรวมและอภิธานศัพท์ การลงทะเบียนและพิสูจน์ตัวตน และการยืนยันตัวตน (๒) การร่วมยกร่าง พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่) พ.ศ. ... (Digital ID) เป็นกฎหมายเชิงกำกับดูแล โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อกำกับดูแลโครงข่ายฯ เพื่อให้กระบวนการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลเป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วน และผู้ใช้บริการซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม	
๑. จากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคม ขาดความเท่าเทียมและเป็นธรรม ผู้มีรายได้น้อยจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่รัฐบาลต้องดูแลให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ๒. ภาครัฐ ควรมีการจัดสวัสดิการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อย	๕.๓ โครงการสำรวจข้อมูลผู้มีรายได้น้อย ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นชอบให้มีการจัดทำโครงการสำรวจข้อมูลผู้มีรายได้น้อย โดยการสำรวจครั้งนี้ สามารถจัดเก็บข้อมูลจากผู้ลงทะเบียนฯ ได้ ๑๓.๔๓ ล้านคน (ร้อยละ ๙๔.๘๔) จากผู้ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๔.๑๖ ล้านคน ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดส่งฐานข้อมูลโครงการสำรวจข้อมูลผู้มีรายได้น้อยให้กับสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ภายในวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ เพื่อให้รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังสามารถนำไป	๑) ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่จะสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ ในการวิเคราะห์และกำหนดนโยบาย ด้านสวัสดิการของ รัฐได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งมีข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการติดตามประเมินผลในระยะยาวในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนในประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อยให้ดีขึ้น ๒) ทำให้รัฐบาลประหยังบประมาณการให้วงเงินในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้แก่ ผู้มีรายได้น้อย จำนวน ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท/คน/เดือน เพราะข้อมูลที่ได้จากโครงการ สำรวจข้อมูลผู้มีรายได้น้อย พบว่าผู้มี

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
น้อยมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	พิจารณาและวางแผนกำหนดนโยบายในการจัดสวัสดิการที่ตรงกับความต้องการของผู้มีรายได้น้อยอย่างแท้จริง เช่น การอุดหนุนค่าอุปโภคบริโภค ค่าเดินทาง เบี้ยคนชรา เป็นต้น	รายได้ไม่น้อยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กระทรวง การคลังกำหนดที่จะได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน ๒๐๒,๖๗๐ คน ๓) ทำให้มีการกระจายรายได้สู่พื้นที่ทั่วประเทศ เป็นการเพิ่มศักยภาพในการใช้จ่ายของประชาชน โดยจ่ายเป็นค่าตอบแทน สำหรับนักศึกษา/นักเรียนในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น ๔) ส่งเสริมให้นักเรียน/นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นอยู่ ที่แท้จริงของประชาชน และมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมได้ต่อไปในอนาคต
เนื่องจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศและของโลกมีความผันผวน ทำให้โครงสร้างทางธุรกิจ และอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ข้อมูลสถิติสารสนเทศพื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ใช้ในการวางแผนการกำหนดนโยบาย และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ และท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก	๕.๔ โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ได้ดำเนินการจัดทำโครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมเป็นครั้งที่ ๕ โดยได้มีแผนการดำเนินงาน ๓ ปี ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานสถานของสถานประกอบการทั่วประเทศ เช่น ชื่อ สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร รูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย/ทางเศรษฐกิจ การร่วมลงทุนหรือถือหุ้นจากต่างประเทศ จำนวนคนทำงาน จำนวนลูกจ้าง ระยะเวลาการดำเนินกิจการเลขทะเบียนนิติบุคคล/เลขทะเบียนพาณิชย์ เป็นต้น และ ขั้นตอนที่ ๒ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิต ทั่วประเทศ เช่น ประเภทของอุตสาหกรรมการผลิตจำนวนคนทำงานและค่าตอบแทนแรงงาน ต้นทุนการผลิตและรายรับของสถานประกอบการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นต้น	ภาครัฐ: ๑) ใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้า การบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจตามแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สำหรับพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้า การบริการของประเทศ และความต้องการ ของสถานประกอบการเพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก ในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริงตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) และหลุดพ้นจากประเทศกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต ตลอดจนการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเน้นงานวิจัยการต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
		เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพ(Productivity) และพัฒนา มาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ให้มีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นสำหรับเปลี่ยนผ่าน อุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ ๓) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนจัดหาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ ๔) ใช้ในการจัดทำแผนวิเคราะห์สถานการณ์ในการส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของประเทศ ๕) ใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจด้าน อุตสาหกรรมการผลิตทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาค อาเซียน และเวทีการค้าโลก ภาคเอกชน: ผู้ประกอบการใช้ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลการดำเนิน กิจการ เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ด้าน เศรษฐกิจ รวมทั้งการวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนขยาย กิจการ/สาขา บริหารและควบคุมการดำเนินกิจการในด้านต่าง ๆ ให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
องค์การการบินพลเรือนระหว่าง ประเทศ (ICAO) ขึ้นบัญชี ประเทศไทยให้อยู่ในกลุ่มความ เสี่ยงด้านมาตรฐานการบิน (ธง แดงด้านการบิน)	๕.๕ การร่วมแก้ปัญหากรณีติดธงแดงของ ICAO กรมอุตุนิยมวิทยาได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการปัก “ธงแดง” ของ ICAO โดยได้เพิ่มการบริการข่าว Local Routine Report และ Local Special Report ตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ซึ่งมีการลงนามข้อตกลงการปฏิบัติงานระหว่างกรมอุตุนิยมวิทยาและบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ และ ดำเนิน การเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี อนุมัติอัตราค่าล้งนักพยากรณ์อากาศ (นักอุตุนิยมวิทยา) ครอบคลุมทุกสนามบินภายในประเทศ สร้างความเชื่อมั่น	๑) ประเทศไทยได้รับการปลดธงแดงด้านการบินจาก ICAO แล้ว ๒) มีมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของ ICAO ในทุก สนามบินของประเทศ ๓) มีบุคลากรด้านอุตุนิยมวิทยาประจำทุกสนามบิน เพื่อให้บริการ และแจ้งเตือนภัยจากสภาพอากาศร้ายต่อการเดินทาง ๔) ผู้โดยสารมีความปลอดภัยในการเดินทางและการบริหารจัดการ จราจรทางอากาศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๕) เพิ่มความเชื่อมั่นและยกระดับมาตรฐานด้านการให้บริการด้าน การเดินทางของประเทศไทย

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	ด้านการบิน ตลอดจนพัฒนาระบบการให้บริการด้านการบินผ่านการประเมินตามมาตรฐาน ISO๙๐๐๑:๒๐๑๕ ของสนามบินหลักในประเทศไทย ได้แก่ สนามบินสุวรรณภูมิ สนามบินหาดใหญ่ สนามบินเชียงใหม่ และสนามบินภูเก็ต	
ประชาชนมีความต้องการให้การพยากรณ์ถูกต้องแม่นยำสามารถระบุพื้นที่ได้มากขึ้น	๕.๖ โครงการพัฒนาระบบพยากรณ์อากาศด้วยคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง ตามแผนโครงการเงินกู้เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามมติ ครม. ซึ่งดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้พยากรณ์อากาศในรูปแบบเจาะจงพื้นที่	๑) การพยากรณ์อากาศมีความถูกต้อง แม่นยำในระดับตำบล ๒) การเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยจากสภาพอากาศร้ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันเหตุการณ์ ๓) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น รวมทั้งสามารถนำข้อมูลการพยากรณ์อากาศไปประยุกต์ใช้งานกับอาชีพของตนเพื่อเพิ่มรายได้มากขึ้น โดยร้อยละความเชื่อมั่นต่อการแจ้งเตือนภัยจากสภาวะอากาศ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๐
การเฝ้าระวังแผ่นดินไหวและการสนับสนุนการแจ้งเตือนภัยสึนามิ	๕.๗ การบูรณาการข้อมูลตรวจวัดด้านแผ่นดินไหวแบบใกล้เวลาจริง (Near Real Time) มีการบูรณาการข้อมูลตรวจวัดด้านแผ่นดินไหวแบบใกล้เวลาจริงของ ๔ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมอุตุนิยมวิทยา กรมทรัพยากรธรณี กรมชลประทาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวังและสนับสนุนการแจ้งเตือนภัยสึนามิของประเทศ	๑) การเฝ้าระวังและสนับสนุนการแจ้งเตือนภัยสึนามิของประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านความถูกต้อง แม่นยำ และทันการณ์ โดยปี ๒๕๖๑ ผลสำรวจร้อยละความสำเร็จในการแจ้งเตือนแผ่นดินไหวและสึนามิ ถูกต้องตามเกณฑ์และมาตรฐานการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๐๗ ๒) เพิ่มมูลค่าการร่วมใช้ประโยชน์ข้อมูลและลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ ๓) ปรับปรุงกฎหมายควบคุมอาคารให้มีความถูกต้อง เหมาะสมเชิงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยแผ่นดินไหว ๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่จะเกิดจากแผ่นดินไหวและสึนามิเพิ่มขึ้น
การสื่อสารรูปแบบต่างๆ ที่จะเข้าถึงเพื่อเตือนภัยประชาชนยังไม่ทันสมัย และแพร่หลาย ทำให้ข้อมูลอาจไม่ลงถึงประชาชนได้ครบทุกพื้นที่	๕.๘ การรับมือพายุโซนร้อน “ปาบึก” ด้วยระบบอุตุนิยมไฮเทค เป็นการเฝ้าระวัง ติดตาม วิเคราะห์สภาวะอากาศด้วยคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง ตั้งแต่พายุเริ่มก่อตัวตัวในทะเลจีนใต้และทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อน “ปาบึก (PABUK)” เคลื่อนตัวเข้าสู่ภาคใต้ของประเทศไทย	การนำประกาศเตือนภัยของกรมอุตุนิยมวิทยานำไปบริหารจัดการของแต่ละหน่วยงานในพื้นที่ที่ประสบภัยก่อนที่พายุจะขึ้นฝั่งทำให้การสูญเสียในเรื่องของชีวิตและทรัพย์สินลดลง

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	และอ่อนกำลังลงตามลำดับและเคลื่อนตัวลงสู่ทะเลอันดามัน มีการออกประกาศเตือนภัย และการเผยแพร่ผ่านสื่อโซเชียลต่าง ๆ ระหว่างวันที่ ๓๑ ธ.ค. ๖๑ – ๕ ม.ค. ๖๒ ทั้งสิ้น ๒๖ ฉบับ	
ปัญหาทางด้านต้นทุนการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่ยังขาดมาตรฐานในการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนามาตรฐานเพื่อช่วยในการลดความผิดพลาด และต้นทุน	๕.๙ มาตรฐานสนับสนุนการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ๑) การพัฒนามาตรฐานที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓๑ ฉบับ และได้มีการส่งเสริมในเกิดการนำไปใช้งาน ซึ่งทำให้ช่วยลดขั้นตอน ต้นทุน และเวลาในการดำเนินงานอย่างเห็นได้ชัด เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์ ได้นำไปใช้งานในการโอนเงิน ชำระเงินในมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งได้ช่วยลดความผิดพลาด และลดต้นทุนลงได้ ๒) การพัฒนาระบบ e-Tax Invoice ที่เป็นการร่วมมือกับกรมสรรพากร เพื่อรองรับการจัดทำใบกำกับภาษีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยการพัฒนา ระบบและกระบวนการที่จะทำให้ใบกำกับภาษีได้มาตรฐานและสอดคล้องตามกฎหมายกำหนด และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำใบกำกับภาษีในรูปแบบกระดาษ ๓) การประทับรับรองเวลาอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้บริการ e-Timestamping ในการประทับรับรองเวลาอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลนั้นสร้างขึ้นในเวลาใด และมีการแก้ไขหลังจากทำ e-Timestamping หรือไม่ มีหน่วยงานที่ใช้บริการแล้ว เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และสำนักงานศาลปกครอง	๑) มีหน่วยงานที่ได้ใช้ใบกำกับภาษีที่ผ่านระบบ e-Tax Invoice แล้วกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ใบ ช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีรายได้ไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท ต่อปี สามารถออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ทางอีเมล ซึ่งกรมสรรพากร สามารถตรวจสอบเอกสารผ่านระบบดังกล่าวได้ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกและลดต้นทุนทางธุรกิจ ๒) มีหน่วยงานที่ใช้บริการประทับรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (e-Timestamping) แล้วกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ ใบ ที่ทำให้ช่วยสร้างความเชื่อถือกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
การลดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบ Cross Border Trade	๕.๑๐ การพัฒนาระบบสำคัญเพื่ออำนวยความสะดวกรองรับ e-Transaction and Cross Border Trade ๑) มีระบบภายใต้โครงการ e-trade ๓ ระบบ คือ ระบบประทับเวลาอิเล็กทรอนิกส์ (e-timestamping), ระบบผู้ให้บริการออกใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (Thailand NRCA) และระบบแลกเปลี่ยนรายการข้อมูลสินค้าโดยรหัสสากล (NUSPSC) ตลอดจนข้อเสนอแนะมาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยการจัดทำหนังสือรับรองในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Certificate) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำใบอนุญาตและหนังสือรับรองในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งที่ผ่านมาได้นำไปปรับใช้กับใบอนุญาตนำเข้าส่งออกสินค้า อ.๒ สำหรับสินค้านำร่อง คือ อ้อย และน้ำตาลทราย ที่ดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม และกำลังอยู่ระหว่างพิจารณาแนวทางการปรับปรุงมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ของหน่วยงานของรัฐในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น โดยจะได้ประสานงานกับสำนักงาน ก.พ.ร. และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป	๑) อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทยมีระบบที่รองรับการจัดทำเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะผนวกกับการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Digital Signature) และการลงเวลา (Timestamp)
๖. การส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security)		
จากภัยคุกคามทั้งที่เป็นภัยคุกคามแบบดั้งเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น ภัยคุกคามจากการโจมตีทางไซเบอร์ ทำให้ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงปลอดภัยเทคโนโลยี	๖.๑ การจัดระบบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ โดยได้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) การปรับปรุงบทบาทภารกิจด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ภาครัฐ ด้วยการยกระดับการทำงานของไทยเซิร์ต หรือ Computer Emergency Response Team (CERT) เป็น Cybersecurity Center of Command ในระดับ National CERT ที่มีความพร้อมในการรับมือภัยการโจมตีคุกคาม	๑) เศรษฐกิจ สังคม ประชาชนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมั่นใจ ๒) ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีความสามารถ และลดปัญหาอาชญากรรมไซเบอร์ระดับภูมิภาค เพื่อเตรียมความพร้อมการเป็น ASEAN CERT ต่อไปในอนาคต ๓) ประเทศไทยมีความพร้อมทางกฎหมายด้าน Cybersecurity อันสามารถรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ในรูปแบบใหม่ๆ และสามารถ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
สารสนเทศหรือความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security) เพราะปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มาใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งภาครัฐและเอกชน และประชาชนเองโดยเฉพาะการใช้งานอินเทอร์เน็ตและ Social Network	ไซเบอร์ ทั้งผู้เชี่ยวชาญและเครื่องมือ รวมทั้งสร้างความพร้อมด้าน Cybersecurity ที่มีเครือข่ายการทำงานที่เข้มแข็ง มีการทำงานเชิงรุก มีบุคลากรที่มีศักยภาพ ผ่านการขยาย ระบบสนับสนุนการวิเคราะห์ และป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ให้กับหน่วยงานภายใต้โครงการ ThaiCERT Government Monitoring System (ThaiCERT GMS) เพื่อเฝ้าระวังการโจมตีทางไซเบอร์ให้กับหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีการดำเนินงานของ ๒ ระบบสำคัญ คือ ระบบ Government Threat Monitoring (GTM) ที่สามารถตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ซึ่งมีการติดตั้งให้กับหน่วยงานภาครัฐระดับกรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ รวม ๒๕๐ หน่วยงาน และระบบ Government Website Protection (GWP) ที่สามารถป้องกันภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้นกับเว็บไซต์ ซึ่งได้ตรวจสอบข้อบกพร่องของเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐแล้วจำนวนกว่า ๑,๕๐๐ เว็บไซต์ รวมทั้งได้มีการแจ้งเตือนและดำเนินการเพื่อระงับหรือป้องกันการโจมตีที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบที่มีการเฝ้าระวังภายใน ๑ ชั่วโมง หลังจากได้ ผลการวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๙๘ ตลอดจนติดตามและเผยแพร่ข่าวสารและเหตุการณ์ทางด้านความมั่นคงปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง และมีการเผยแพร่สถิติภัยคุกคามไซเบอร์ทั้งสถิติรายเดือน รายปี จำแนกตามประเภทภัยคุกคามผ่านทางเว็บไซต์ของ ThaiCERT https://www.thaicert.or.th เป็นต้น (๒) การจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการเตรียมการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ (๓) การจัดทำชุดข้อมูลด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ได้จัดทำข้อมูลด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบของหนังสือ คู่มือ และอินโฟกราฟิกเพื่อเผยแพร่และสร้างความ	เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยคอมพิวเตอร์ให้แก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนผู้สนใจทั่วไปยังส่งผลให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสามารถบริหารจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของตนเองได้ (Cybersecurity Management) ต่อไป ๔) มีข้อมูลและพยานหลักฐานดิจิทัลที่ผ่านการพิสูจน์ตามมาตรฐานสากลเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในกระบวนการยุติธรรม ๕) ประเทศไทยได้รับการยอมรับและมีความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ จากผลการจัดอันดับ Global Cybersecurity Index ๖) ประชาชนได้ทราบถึงวิธีการป้องกันภัยคุกคามไซเบอร์ ที่สามารถนำมาปฏิบัติก่อนที่จะตกเป็นเหยื่อภัยคุกคาม ไซเบอร์ต่างๆ เพื่อให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีและก้าวไปในโลกที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นใจอีกด้วย ๗) บุคลากรด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งสิ้น ๕,๖๕๕ คน ๘) โดยในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑ ศูนย์ Digital Forensics ได้ตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัลแล้วกว่า ๑๗๘ กรณี ปริมาณข้อมูล ๑๙๕ เทราไบท์ ๙) ผลการจัดลำดับ Global Cybersecurity Index โดย ITU ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นประเมินความพร้อมด้าน Cybersecurity ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก พบว่า ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๒๒ จากทั้งหมด ๑๖๕ อันดับ (๑๙๓ ประเทศ)

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	ตระหนักต่อสาธารณะในวงกว้าง ได้แก่ หนังสือ Cyber Threat ๒๐๑๑-๒๐๑๗ และอินโฟกราฟิกเรื่องต่างๆ เช่น Phishing Awareness, Email Scam Awareness, Malicious Code Awareness, Security tips while travelling, How to protect from WannaCry เป็นต้น รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑ (๔) การเป็นหน่วยประสานงานกลางระหว่างการจัดตั้ง Cybersecurity Agency (CSA) และจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลและบริหารจัดการงานรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และพัฒนาบุคลากรด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้มีความพร้อมในการรับมือ ตรวจสอบ วิเคราะห์ รวมถึงดำเนินประเมินความเสี่ยงและช่องโหว่ของระบบสารสนเทศจากภัยคุกคามไซเบอร์ให้กับหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศและหน่วยงานสำคัญของรัฐ (๕) การจัดตั้ง Sector-based CERT ได้มีการขยายและจัดตั้ง Sector-based CERT ที่เป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ ThaiCERT ร่วมกับหน่วยงานสำคัญสาย regulators และสายเศรษฐกิจ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ ได้แก่ กลุ่ม Finance กลุ่มพลังงาน ไฟฟ้า โทรคมนาคม และ ISP เพื่อร่วมกันผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น JPCERT/CC (Japan Computer Emergency Response Team Coordination Center), APWG (Anti-Phishing Working Group), LaoCERT, SANS Institute, EC-Council, Ministry of Internal Affairs and Communications (Japan), Korea Internet Security Agency (KISA), Cybersecurity Malaysia เป็นต้น	

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	(๖) การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกระบวนการยุติธรรม ศูนย์ Digital Forensics ได้เปิดให้บริการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัลอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้พัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในบริการต่อผู้ใช้บริการ (๗) การดำเนินงานเพื่อยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ ดำเนินการเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานด้านมาตรการกฎหมาย (Legal Measures) มาตรการด้านเทคนิค (Technical Measures) ด้านการพัฒนาบุคลากร (Capacity Building) มาตรการเกี่ยวกับองค์กร (Organization Measures) และความร่วมมือ (Cooperation) เพื่อการจัดอันดับ Global Cybersecurity Index โดย International Telecommunication Union (ITU)	
ปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม	๖.๒ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (๑) การขับเคลื่อนการจัดทำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป ซึ่งปัจจุบันได้ผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว (๒) การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและบริหารจัดการงานที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ เพื่อบริหารการดำเนินงานของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (๓) ประสานงานกับองค์กรเอกชน ประกอบด้วยสภาอุตสาหกรรมฯ สภา	ประชาชนได้รับการคุ้มครองข้อมูลและสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ประชาชนชาดที่พึงเมื่อประสบ ปัญหาจากการทำธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่างๆ	หอการค้าฯ สมาคมธนาคารไทย เพื่อให้รับรู้และดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับสมาชิกองค์กร ในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ๖.๓ การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ (OCC1212 Online Complaint Center) เป็นศูนย์กลางในการรับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาอันเกิดจากการทำธุรกรรมออนไลน์ และให้คำแนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือการส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่มีการ ลงนามใน MOU ร่วมกัน คือ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และกอง บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยว กับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) อย่างต่อเนื่อง โดยมีสถิติการใช้บริการฯ ตั้งแต่จัดตั้งศูนย์ฯ ปัญหาที่ พบจากการรับเรื่องร้องเรียนพบว่าเป็นเรื่องของปัญหาจากการซื้อจนถึงปัจจุบันมี จำนวนเรื่องร้องเรียนทั้งสิ้น ๕๘,๗๙๙ เรื่อง และพบว่าเป็นขายออนไลน์และ ปัญหาเว็บไซต์ผิดกฎหมาย ตามลำดับ	๑) ประเทศมีศูนย์กลางในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้น จากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่างๆ ๒) ปัญหาจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนได้รับ การแก้ไขหรือส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสามารถติดตาม สถานะของเรื่องร้องเรียนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว
มีการกระทำความผิดทาง คอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมาก ทั้งการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ การ บิดเบือน อาชญากรรม การ กระทำความผิดกฎหมาย จนสร้าง ความเดือดร้อนหรือความ เสียหายให้แก่บุคคล นิติบุคคล รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อเศรษฐกิจโดยรวม	๖.๔ การประสานงานตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยร่วมงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดูแลความเรียบร้อยของการใช้ คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์และระบบดิจิทัลอื่นๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อ ประชาชน เช่น การละเมิดลิขสิทธิ์ การโฆษณาชวนเชื่อด้านสาธารณสุข ยา และเวชภัณฑ์ ที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนทางสุขภาพและชีวิต ตลอดจนการกำกับไม่ให้เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากข้อมูลปลอม ข้อมูลเท็จ ข้อมูลบิดเบือน และการกระทำความผิดกฎหมายอื่นๆ ที่ทำให้สังคม เสียหาย	ยื่นคำต่อศาลให้ระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ผิด กฎหมาย ปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ จำนวน ๔๖,๖๘๔ URLs
๗. การเพิ่มบทบาทประเทศไทยด้านดิจิทัลในเวทีระหว่างประเทศ (Digital Diplomacy)		
ที่ผ่านมา อาเซียนจะเน้นเฉพาะ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร อย่างไรก็ตาม	๗.๑ การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้านดิจิทัล (๑) ไทยเสนอแนวคิด ASEAN Digital Agility ๒๐๑๙ เพื่อเร่งผลักดัน	๑) การนำเสนอแนวคิด ASEAN Digital Agility ๒๐๑๙ ได้สร้าง ความตระหนักให้กับประเทศสมาชิกอาเซียนในการปรับตัวให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงของโลก และการพัฒนาอาเซียนเพื่อก้าวสู่ยุคดิจิทัล

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
ปัจจุบันอยู่ในยุคเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งมีผลกระทบในทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ทำให้ประเทศในภูมิภาคอาเซียนต้องปรับตัว และเผชิญกับความท้าทายทางเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ	ประเด็นพัฒนาดิจิทัลที่สำคัญของอาเซียนอย่างเป็นทางการได้สำเร็จจากการประชุมรัฐมนตรี ICT อาเซียน ครั้งที่ ๑๘ (๑๘th TELMIN) ณ เมืองอุบุดประเทศอินโดนีเซีย เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของไทย ได้เสนอและได้รับความเห็นชอบประเด็นขับเคลื่อน ต่อไปนี้ (๑) ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ Cybersecurity ให้จัดกิจกรรม Cyber War Game และการอบรม บุคลากรด้านไซเบอร์ (๒) เมืองอัจฉริยะ (Smart City) สานต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในอาเซียนให้มีประเด็นเมืองอัจฉริยะของอาเซียน การจัดทำแพลตฟอร์มข้อมูลเมืองอัจฉริยะ (๓) เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) เพื่อดึงดูดการลงทุนในอาเซียน มุ่งสร้างเสริมความพร้อมระบบ นิเวศน์ด้านดิจิทัล การกำกับดูแลข้อมูลดิจิทัล การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การค้าออนไลน์ ASEAN Single Window ให้เกิดความมั่นใจให้กับนักลงทุน (๔) การเชื่อมโยงและการเคลื่อนย้ายคน (Connectivity and Mobility) เน้นการเชื่อมโยงและการเคลื่อนย้ายคนในอาเซียน มุ่งเชื่อมโยงเคเบิลใต้น้ำ, การจัดทำ ASEAN Biometric VISA, ค่าบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศแบบอัตราเดียว (IMR Single Tariff) (๕) การพัฒนากำลังคน และด้านสังคม (Manpower and Society) ร่วมมือระหว่างกันอย่างยั่งยืน จึงจัดกิจกรรม ASEAN Startup Hackathon การทบทวนแนวทางสื่อสังคมออนไลน์, eSport เป็นต้น (๒) การจัดประชุมรัฐมนตรี ICT อาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของไทย ได้ริเริ่มให้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรี ICT อาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ (Retreat) เป็นครั้งแรกที่ภูเก็ต เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๒ เป็นที่ชื่นชมของรัฐมนตรีอาเซียนเพราะนำมาซึ่งผลที่เป็นความเปลี่ยนแปลงเชิงรูปธรรม ซึ่งรวมถึงนโยบายใหม่ของการขับเคลื่อนดิจิทัลในภูมิภาค (Digital ASEAN) เช่น การขยายผลการพัฒนาดิจิทัลในสาขาอื่นๆ (Sectoral Applications) การ	และการกำหนดประเด็นความร่วมมือไอซีที และกิจกรรมสำคัญและจำเป็นต่อการปรับตัวของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน ๒) อาเซียนเห็นชอบให้ไทยเป็นผู้นำและเจ้าภาพจัดการประชุมในระดับรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการในปี ๒๕๖๒ เพื่อหารือประเด็นการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง - ไทยสามารถผลักดันโครงการสำคัญๆ ซึ่งไทยจะได้ประโยชน์จากความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาคมอาเซียนโดยรวม ๓) การดำเนินการเชิงรุกและมีบทบาทเป็นผู้นำด้านดิจิทัลเทคโนโลยีในเวทีระหว่างประเทศ ทำให้ส่งเสริมภาพลักษณ์อันดีให้ประเทศไทย

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	เตรียมการสำหรับการปรับเปลี่ยนแผนแม่บท ICT ของอาเซียน เป็นแผนแม่บทดิจิทัลของอาเซียนในรอบ ๕ ปีต่อไป ซึ่งมีผลทำให้ที่ประชุมรัฐมนตรี ICT (TELMIN) ในปัจจุบัน เปลี่ยนรูปแบบเป็นที่ประชุมรัฐมนตรีดิจิทัล (Digital Ministers Meeting) ซึ่งมีบทบาทที่กว้างและลึกกว่าปัจจุบัน นอกจากนี้ที่ประชุมยังยอมรับที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญกับการจัดระบบและกลไกของการร่วมมือด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cybersecurity) ของอาเซียน	
ไม่มีการดำเนินการเชิงรุกในเวทีระหว่างประเทศด้านดิจิทัล ทำให้เสียโอกาสของประเทศ	๗.๒ การได้รับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภาบริหารของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) วาระปี ค.ศ. ๒๐๑๘-๒๐๒๒ ประเทศไทยได้รับเลือกตั้งเป็นตัวแทนภูมิภาคเอเชียและออสเตรเลีย และได้รับคะแนนสูงเป็นลำดับที่ ๔ จากจำนวน ๑๓ ที่นั่ง เมื่อเปรียบเทียบกับผลการเลือกตั้งครั้งนี้กับครั้งล่าสุดเมื่อปี ๒๕๕๗ ที่ประเทศไทยได้รับคืออันดับที่ ๑๑ จาก ๑๓ ที่นั่ง นับได้ว่าประเทศไทยประสบผลสำเร็จอย่างมาก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ผ่านมาของประเทศไทยในสภาบริหารและการมีบทบาทผู้นำและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของITUตลอดจนความร่วมมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการดำเนินงานของรัฐบาลตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๑. ส่งเสริมภาพลักษณ์อันดีให้ประเทศไทย รวมทั้งเน้นย้ำบทบาทผู้นำของไทยด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในเวทีระหว่างประเทศ ๒. ไทยสามารถรับรู้ข้อมูลเชิงลึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ITU รวมทั้งการเป็นช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการสำคัญๆ ที่ไทยต้องการผลักดันในเวทีระหว่างประเทศ ๓. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรของไทยในการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของไทยในเวทีระหว่างประเทศ
	๗.๓ การรับรางวัลชนะเลิศ WSIS Prize จากหน่วยงานของสหประชาชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของไทย และคณะได้รับเกียรติให้ไปรับรางวัลระดับโลกด้านดิจิทัล ที่เรียกว่า WSIS Prize จากที่ประชุมสุดยอดของโลกด้านสังคมสารสนเทศ (World Summit on the	โครงการที่ชนะการประกวดจะถูกเก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูล (Stock Taking) และเผยแพร่ในเว็บไซต์ ITU ซึ่งไทยจะได้ประโยชน์ดังนี้ ๑. ส่งเสริมภาพลักษณ์ของไทยในการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านดิจิทัล ๒. เป็นช่องทางในการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากโครงการเน็ตประชารัฐ เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้คนไทยมีความ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	Information Society Forum 2019) ในสาขาโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศและการสื่อสาร ประจำปี ๒๕๖๒ นับเป็นเกียรติต่อกระทรวง ดิจิทัลฯ และรัฐบาลไทยที่ได้มีความมุ่งมั่นในการนำระบบสื่อสารและ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไปสู่หมู่บ้านและชุมชน ภายใต้โครงการเน็ตประชา รัฐ ที่สังคมโลกให้การยกย่องในครั้งนี้ว่าเป็นต้นแบบของการลดความเหลื่อม ล้ำในโลกยุคดิจิทัล	เป็นอยู่ดีขึ้น ๓. เป็นการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับประเทศต่างๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชียและภูมิภาคอื่นๆ ที่สนใจโครงการลักษณะ เดียวกันนี้ ซึ่งจะประโยชน์ต่อไทยในการพัฒนาและยกระดับ โครงการเน็ตประชารัฐต่อไป
การดำเนินการเชิงรุกและมี บทบาทเป็นผู้นำด้านดิจิทัล เทคโนโลยีในเวทีระหว่าง ประเทศ ทำให้สร้างภาพลักษณ์ อันดีให้ประเทศไทย	๗.๔ การเข้าเป็นสมาชิกองค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทาง เศรษฐกิจ (OECD) กระทรวงดิจิทัลฯ ได้ผลักดันให้ประเทศไทยได้เข้าไปเป็นสมาชิกประเภท Participant ของคณะกรรมการด้านนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล (Committee on Digital Economy Policy : CDEP) ภายใต้โครงการเพื่อความร่วมมือทาง เศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ได้สำเร็จ เพื่อเข้าร่วมงานกับประเทศที่พัฒนาแล้ว และสามารถนำเอาประสบการณ์ดีๆ ของสมาชิก OECD มาใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ สดช. ภายใต้กระทรวงดิจิทัลฯ ยังเข้าร่วมคณะทำงานย่อยชุด ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Country Partnership Program ในการสำรวจ สถานภาพด้านเศรษฐกิจดิจิทัลและสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำ Digital Economy Outlook ซึ่ง OECD จัดทำขึ้น ทุกๆ ๒ ปี	การเข้าร่วมเป็นสมาชิก CDEP ภายใต้ OECD เป็นการดำเนินการเพื่อให้ ประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าเป็นสมาชิกองค์กรระดับนานาชาติ เพื่อ ผลประโยชน์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลอันจะทำให้ประเทศไทย ได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้ ๑. เข้าร่วมการประชุม CDEP ที่จัดขึ้นปีละ ๒ ครั้ง ที่กรุงปารีส ซึ่งในการ ประชุมนี้ จะได้รับทราบข้อมูลวิจัยเชิงนโยบายด้านเศรษฐกิจดิจิทัล ล่าสุด ที่จัดทำโดย OECD รวมถึงประเด็น ที่อยู่ในความสนใจของ ประเทศสมาชิก และพันธมิตร ตลอดจนท่าทีของประเทศต่างๆ และมี โอกาสในการแสดงข้อคิดเห็นของไทยต่อประเด็นเหล่านั้น ๒. เข้าถึงข้อมูลแหล่งความรู้ อาทิ ข้อมูลสถิติ ข้อมูลวิจัยเชิงนโยบาย รายงานการศึกษา และแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลที่จัดทำ โดย OECD ๓. เข้าร่วมคณะทำงานย่อยเฉพาะทาง การฝึกอบรม และการประชุม ต่างๆ OECD และ CDEP ซึ่งมีกิจกรรมตลอดปี ตามความถนัดและ ความสนใจ เพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศ ทั้งนี้ การ เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรของประเทศ ไทยมีโอกาสเรียนรู้การทำงาน และการพัฒนานโยบายระดับ นานาชาติ ๔. เข้าร่วมให้ข้อมูลเป็นกรณีศึกษาและข้อมูลระดับประเทศกับ คณะทำงาน เพื่อใช้ประโยชน์ในสิ่งตีพิมพ์และฐานข้อมูลของ OECD

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
		ซึ่งถือเป็นผลงานที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ๕. โอกาสในการสมัครเพื่อขอพิจารณาปรับระดับการเข้าร่วมเป็นแบบ Associate ซึ่งเป็นระดับที่สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของคณะกรรมการได้ โอกาสในการสร้างเครือข่าย และเจรจาความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย ในกลุ่มประเทศสมาชิก OECD และพันธมิตร
	๗.๕ การสร้าง Thai Pavilion ในงาน World Expo ๒๐๒๐ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.) ได้รับมอบหมายตามมติคณะรัฐมนตรีให้เป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมจัดงาน World Expo ๒๐๒๐ Dubai ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ภายใต้แนวคิด Connecting Mind, Creating the Future ระหว่างวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ โดยอาคารแสดงของประเทศไทย (Thai Pavilion) อยู่ในพื้นที่โซน Mobility บนพื้นที่ขนาดใหญ่กว่า ๓,๖๐๐ ตร.ม. ซึ่งเป็นครั้งแรกตั้งแต่ประเทศไทยเคยเข้าร่วมงาน World Expo โดยจะเลือกนำเสนอผลงานและพัฒนาการของประเทศไทย เช่น ระบบราง โครงการ EEC โครงสร้างพื้นฐาน สนามบิน และท่าเรือ การพัฒนาอุตสาหกรรม S-Curve รวมทั้งการพัฒนา Smart City และดิจิทัลอื่นๆ ที่มีความก้าวหน้า ในส่วนการออกแบบอาคารแสดง ประเทศไทย ใช้ “สีทอง” สื่อถึงความอุดมสมบูรณ์ของดินแดนสุวรรณภูมิ มีซุ้มโค้งคล้ายคนประนมมือ “ไหว้” เหนือทางเข้า หมายถึงการยินดีต้อนรับสู่อาคารแสดงประเทศไทย ส่วน “พวงมาลัย” เป็นสัญลักษณ์ประจำอาคารประเทศไทย สื่อถึงการต้อนรับที่จริงใจ โดยอุบะ ๔ ช่อ หมายถึงนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	สร้างภาพลักษณ์อันดีให้ประเทศไทย ประกาศศักยภาพความพร้อมด้านดิจิทัลเทคโนโลยีของประเทศ - โอกาสในการแลกเปลี่ยนนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาสร้างสรรค์เชิงเศรษฐกิจและสังคมร่วมกับนานาชาติ - แสดงให้นานาชาติตระหนักและเชื่อมั่นในศักยภาพการพัฒนาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่างๆ ของประเทศไทย เช่น เศรษฐกิจ สังคม และกำลังคนในฐานะประเทศศูนย์กลางทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีในภูมิภาค • การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศ - เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยบนเวทีโลก ภายใต้กระแสพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่คนไทยสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ที่ต่อยอดจากฐานทรัพยากร และภูมิปัญญาได้อย่างลงตัว • ภาคธุรกิจ การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศ - แสดงศักยภาพ และบทบาทของประเทศไทยด้านธุรกิจ การค้า การลงทุน ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	การดำเนินการเตรียมงานและก่อสร้างอาคารแสดงประเทศไทยเป็นไปตามแผนที่วางไว้และมีผลคืบหน้าเกินกว่าเป้าหมาย โดยล่าสุดประเทศไทยเป็นประเทศแรกในกลุ่มอาเซียนและเป็นลำดับที่ ๕ จากทั้งหมด ๑๙๐ ประเทศทั่วโลกที่รับมอบพื้นที่เพื่อเริ่มดำเนินการก่อสร้าง (Groundbreaking) เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายนที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาคารแสดงประเทศไทยตั้งเป้าเป็น ๑ ใน ๕ ของอาคารที่ได้รับความนิยมสูงสุด ดึงดูดผู้เข้าชมงานกว่า ๑.๗ ล้านคน และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการลงทุน รวมถึงกระตุ้นการท่องเที่ยวให้กับประเทศในอนาคต	- สร้างโอกาสให้เกิดความเชื่อมั่นด้านการลงทุน และการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมจากนักธุรกิจทั่วโลก ในการเข้ามาลงทุน หรือร่วมลงทุน หรือการตั้งฐานการลงทุนในประเทศ ทั้งภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรม • ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - แสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพของประเทศไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ติดอันดับโลกซึ่งเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ สอดแทรกผ่านอาคารแสดงประเทศไทยเห็นว่าประเทศไทยมี แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม มีศิลปะ ประเพณี และวัฒนธรรมที่ล้ำค่า อีกทั้งยังมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว“เที่ยวเมืองไทย สะดวกปลอดภัย” • ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ - เป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศเจ้าภาพ รวมทั้งการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่เข้าร่วมงาน
๘. การสร้างการรับรู้และความตระหนักรู้ด้านดิจิทัลให้แก่สังคม (Digital Awareness)		
ประเทศไทยขาดการจัดนิทรรศการระดับนานาชาติในภูมิภาค ไม่มีการสร้างกระแสหรือกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล	๘.๑ การจัดงาน Digital Thailand Big Bang จัดขึ้นโดย กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีหน่วยงานสำคัญคือ depa เป็นผู้ผลักดันให้เกิดกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งการจัดนิทรรศการ Digital Thailand Big Bang (DTBB) เริ่มต้นขึ้นในปี ๒๕๖๐ ภายใต้แนวคิด Digital Transformation และในปี ๒๕๖๑ ในแนวคิด Big Data ซึ่งเป็นหัวใจของเศรษฐกิจดิจิทัล	๑. ๒ ปีที่ผ่านมา มีจำนวนคนเข้าร่วมงานรวมกันกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน และ รับชมผ่านสื่อออนไลน์กว่า ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน จาก ๗๗ จังหวัด และ ๑๐ ประเทศ ๒. ทำให้ Digital Thailand Big Bangกลายเป็นกระแสทั้ง ร้านค้า สังคมเด็กเยาวชน ด้วยความสำเร็จนี้ ส่งผลให้ภาคเอกชนได้แสดงศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในส่วนนิทรรศการมากกว่า ๕๐๐ ราย ๓. เกิดการแนะนำเทคโนโลยีสู่สังคมดิจิทัลมากกว่า ๒๐๐ รายการ

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
		๔. เกิดความเชื่อมั่นในสายตานานาชาติผ่านสายตาคณะทูตที่ให้เกียรติเข้าร่วมงานกว่า ๕๐ ประเทศ และยังมีความร่วมมือระหว่างประเทศที่นำผลงานระดับนานาชาติมาเข้าร่วมใน country pavilion และท้ายที่สุดเกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลกว่า ๒๕ ความร่วมมือ ผลกระทบ ความสำเร็จในปีก่อนส่งผลให้วงการดิจิทัลในต่างประเทศต่างมุ่งหวังโอกาสในการร่วมงาน และ ในปี ๒๕๖๒ งาน Digital Thailand Big Bang ภายใต้ แนวคิด Asean Connectivity เพื่อเฉลิมฉลองการที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมอาเซียนจะกลับมาอีกครั้ง
ประเทศขาดข้อมูลสถิติสำคัญด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นประกอบการวางแผนและกำหนดแนวทาง และเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับที่สะท้อนถึงสถานะภาพของประเทศไทยในการจัดอันดับในเวทีระหว่างประเทศ	๘.๒ การจัดทำสถานภาพพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ของประเทศไทย ได้ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง ด้วยการจัดเก็บข้อมูลสถิติสำคัญเพื่อใช้ประกอบการวางแผนและกำหนดแนวทาง รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับที่สะท้อนถึงสถานะภาพของประเทศไทยในการจัดอันดับในเวทีระหว่างประเทศด้วย ซึ่งจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในระหว่างปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑ มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ ๑๑.๖๐ ในทุกๆ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในส่วนของ B2C หรือ Business to Customer ซึ่งมีอัตราการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นทุกปีจากผลการสำรวจพบว่าประเทศไทยยังคงเป็นอันดับ ๑ ในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย รวมไปถึงการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (Internet User Profile) ซึ่งพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คนไทยมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยสูงถึง ๑๐.๕๐ ชั่วโมงต่อวันเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๓ ชั่วโมง ๔๑ นาที โดยพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งาน	๑) ประเทศประเทศมีข้อมูลสถิติสำคัญด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความต่อเนื่อง และสถิติที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนหน่วยงานที่มีการจัดเก็บข้อมูลระดับชาติ ๒) ประเทศมีข้อมูลสำคัญที่สะท้อนพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต และประเด็น Hot issue ซึ่งจะสะท้อนถึงโอกาสและอุปสรรคในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละช่วงของสังคม ๓) ข้อมูลสถิติทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่มีกระบวนการดำเนินงานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (การทำงานร่วมกับ UNCTAD) จะช่วยสร้างความมั่นใจ และสนับสนุนข้อมูลสำคัญให้กับหน่วยงานระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

(๑) ที่มา/ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗	(๒) ผลงาน/ลักษณะผลงาน	(๓) ผลลัพธ์/ผลสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน/ประเทศ
	อินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องของการถูกหลอกลวงและละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การขาดความมั่นใจและความเชื่อถือจากข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต รวมทั้งปัญหาสำคัญจากภัยคุกคามไซเบอร์ไม่ว่าจะเป็นไวรัส มัลแวร์ เป็นต้น	
ปัญหาทางสังคมที่เกิดจากภัยคุกคามทางออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญ ที่สังคมจำเป็นต้องให้ความตระหนัก เพื่อลดสถานการณ์เกิดปัญหาในระยะยาวของกลุ่มเป้าหมาย	๘.๓ การสร้างความตระหนักเรื่อง Cyber Bullying และ Fake News บน Social Media อันเนื่องจากผลกระทบด้านลบของโลกออนไลน์ กระทรวงดิจิทัลฯ คำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของสังคม จึงได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความตระหนักและการรับรู้ของภัยออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น การรณรงค์ทางไซเบอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เยาวชน ไปจนถึงการสร้างข่าวปลอม ข่าวเท็จ ข่าวหลอกลวง ข่าวบิดเบือน การโจมตีทางไซเบอร์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้ นอกเหนือจากกฎระเบียบของภาครัฐและของสังคมแล้ว ยังต้องสร้างความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ เช่น ภาคเอกชน องค์กรเอกชน ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และที่อาจได้รับผลกระทบ จึงจะสามารถรองรับผลกระทบเหล่านี้ร่วมกันได้เป็นอย่างดี ที่ผ่านมาจึงได้มีการจัดกิจกรรมให้เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ มีความตระหนักรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ IT อย่างมั่นคงปลอดภัย และสร้างสรรค์ กับโครงการ Internet for Better Life ทั้งในรูปแบบการอบรม และการเรียนรู้ผ่านสื่อ พร้อมการเผยแพร่ข้อมูลความรู้ ผ่านสื่อ offline , online (หนังสือ, infographic, social media, เว็บไซต์ หนังสือสั้น) ซึ่งมียอดเข้าชมอย่างต่อเนื่อง พร้อมกันนี้ ได้มีหลักสูตรการอบรมทั้งระดับเยาวชนและผู้สูงอายุ และพัฒนากิจกรรมในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยลดปัญหาความเสี่ยงจากการใช้อินเทอร์เน็ตและการตกเป็นเหยื่อในโลกออนไลน์	๑. ที่ผ่านมามีการจัดอบรมไปแล้ว ๔,๑๑๖ คน สำหรับคนในเขต กทม. และกระจายตามภูมิภาคของไทย โดยเป็นการดำเนินงานที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบ Offline และ Online ๒. เกิดการดาวน์โหลด และเข้าถึงความรู้ในลักษณะสื่อรูปแบบต่างๆ ที่เผยแพร่ผ่านทาง Social network ซึ่งเป็นช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ แล้วเกือบ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ครั้ง